

[Poul H. Møller]

indbrud, er der ingen grund til at antage, at der skulle findes masser af indbrud, som ikke er anmeldt. Der findes masser af indbrud, som ikke er opklaret, men langt de fleste må formodes at blive anmeldt, alene af den grund at forsikringsselskabet kræver, at et indbrud anmeldes til politiet, før der kan blive tale om erstatning. Jeg tror derfor ikke, der ligger noget stort antal og svæver i luften, hvad det angår.

Arne Melchior (CD):

Ja, vi kan jo godt sende bolden frem og tilbage om, hvem der skal spørge hvem, eller hvem der skal underrette hvem, men må jeg én gang til og mere konkret nævne, at retsudvalget afgav en beretning den 31. maj 1979, og denne beretning er givetvis, da vi har en juridisk professor til formand for retsudvalget, tilsendt justitsministeriet. Der står deri, at retsudvalget er interesseret i at drøfte disse ting videre, hvis og når de oplysninger fremkommer, som den daværende justitsminister sagde at hun ville indhente. Disse er altså fremkommet. Jeg må indrømme, at jeg havde ikke drømt om, at der var fremkommet noget, siden retsudvalget ikke havde hørt noget, og derfor har den tanke at spørge ikke strejft mig; jeg kunne ikke tænke mig, at der skulle være fremkommet oplysninger, som ikke er blevet viderekaliseret til udvalget, og en væsentlig del af hensigten med genfremsættelsen var faktisk at få disse undersøgelser fremskyndet, således at der ikke skulle gå år.

Må jeg også som et af motiverne for forslaget nævne, at der jo er låsesmede, der benytter betegnelsen autoriserede låsesmede. Det er noget, forbrugerombudsmanden har gjort vrøvl over, men som han har noget svært ved at følge op og få gjort noget ved. Denne betegnelse flourer altså og giver simpelt hen borgere i dette land en falsk bedømmelse af deres situation, når de henvender sig i et sådant firma. Jeg er glad for, at justitsministeren her sagde, at han ville diskutere videre i udvalget, og mere hverken haster det eller trænger det sig på. Vi vil søge at følge det op og håber at få støtte dertil af andre partiers medlemmer af retsudvalget. Til beroligelse for fru Mette Madsen skal jeg sige, at vi ikke har tænkt os nogen undtagelsesparagraf for Vendsyssel.

Mette Madsen (V):

Så vil jeg gerne spørge hr. Arne Melchior, om man har tænkt sig, at denne autorisationsordning skulle dække ganske almindelige indkøb af nøgler i isenkramforretninger og købmandsforretninger?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Forslaget er jo et beslutningsforslag og ikke et lovforslag, og jeg kan ikke være forpligtet til at have gennemtænkt de tekniske detaljer i det. Jeg går ud fra, at det er et mindre antal låse, som har en sådan beskaffenhed, at man i enhver forretning kan købe nøgler til dem. De mennesker, der kan nøjes med en sådan lås – og al ære det – har ikke brug for nogen låsesmed, så dem kan det ikke være så vigtigt for. Men alle disse tekniske ting er det justitsministeriets opgave at finde ud af; det har jeg faktisk ingen mulighed for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af vilkår for statsgaranterede lån til tørkeramte landmænd.
(Lovforslag nr. L 197. Fremsat 11/4 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helmar Sørensen (S):

Vor ordfører vedrørende dette lovforslag, hr. Westh, kan ikke være til stede i dag; der-